

GARA AUGLIS IR ATTURĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Soģu 13-16; 1.Kor. 9:24-27; Fil. 4:8; Kol. 3:1-10; Ebr. 12:1,2; 1.Jāņa 2:15,16.

ATMIŅAS PANTS:

„Bet es norūdu un kalpinu savu miesu, lai, citiem sludinādams, pats nekļūstu atmetams” (1.Kor. 9:27).

Lai gan Pāvils Gal. 5:22,23 „paškontroli” (tulko arī kā „atturība”) min kā pēdējo Gara augli, tas noteikti nav visnozīmīgākais no tiem. Tikpat labi tas varētu tikt minēts arī kā pirmais, jo tam ir būtiska loma citu garīgo augļu nobriešanā. Varētu teikt, ka paškontrole ir lime, kas satur kopā visas pārējās īpašības.

Tāpat kā citi Gara augļi, arī paškontrole ir žēlastības dāvana. To mēdz dēvēt arī par „disciplinējošu žēlastību”: žēlastību, jo tā ir par velti; disciplinējošu tādēļ, ka ietver mums domātu uzdevumu.

Paškontrole var izklausīties kā kaut kas negatīvs, tomēr tā ir neatņemama žēlastības daļa. Ja sevi – savs jūtas, iekāres, dziņas – nekontrolēsim, tās kontrolēs mūs. Tādēļ jāizvēlas vai nu paškontroli Svētā Gara žēlastībā un spēkā, vai to, ka mūs kontrolē kaut kas vai kāds cits. Galu galā, izvēle ir mūsu rokās.

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 6.martā.)

PAŠKONTROLES PARADOKSS

Sinonīmi vārdam „paškontrole” ietver pašdisciplīnu, veselo saprātu un gribas-spēku. Šis Gara auglis ir kas vairāk par līdzekli kristiešu atturēšanai no aizliegtām lietām, jo tas nozīmē padarīt mūs spējīgus darīt labu, rīkoties pareizi.

1.Jāņa 2:15,16 mūs brīdina turēties pa gabalu no trīs iekāres veidiem. Kas tie ir? Ja nebūsim uzmanīgi, kā tie ienāks mūsu dzīvē? _____

Fil. 4:8 uzskaitītas īpašības, kurām jābūt kristīgas dzīves centrā. Kādas tās ir? Kā, rīkojoties pēc Pāvila ieteikuma, mēs varētu sevi aizsargāt no 1.Jāņa 2:15,16 minētajām briesmām? _____

Nav šaubu, ka kristīgajā dzīvē ir lietas, ko drīkst, un ir lietas, ko nedrīkst. Norit nerimstoša cīņa ar sevi, miesu un pasaulīgiem ceļiem. Vēstulē Rom. 7:15-18 Pāvils izsakās par šo dilemmu, runājot par cīņu par to, ko viņš zina, ka vajadzētu darīt, un to, ko viņš tiek kārdināts darīt. Tomēr Rom. 8:1 viņš sniedz arī atbildi: „Tad nu tiem, kas ir Kristū Jēzū, vairs nav nekādas pazudināšanas.”

Viņš runā par dzīvošanu Garā. Dzīve bez Gara pati par sevi nespēj radīt un attīstīt Gara augļus. Lai gan mums piemīt labā griba, Pāvils runā visu vārdā, sakot, ka mums trūkst vajadzīgā spēka. Atbilde uz vēstules Rom. 7.nodaļā aprakstīto dilemmu rodama ne tajā, ko mēs varam izdarīt, bet kā mēs to izdarām. Un šis „kā” ir gūstams ticībā Jēzum. Mēs atdodam sevi Jēzum, pieņemam Viņa taisnīgumu, līdz ar to vairs neesam pazudināti un pilnībā sevi atdodam Viņam un izvēlamies dzīvot Garam, izvēlamies sekot Viņa gribai, pieņemot Viņa uzvaras apsoliņumus. Galvenais ir turēties pie apsoliņumiem; tieši tas ir spēka avots. Mēs to vieni paveikt nevaram. Mums ir apzināti jāizvēlas uzvarēt Viņa vārdā. Šī cīņa ir vienlīdz vertikāla (sniedzoties uz augšu ticībā) un horizontāla (cīņa ar miesas kāribām). Mums jācinās abējādi.

JĀZEPS UN TAISNĪGUMA TŪLĪTĒJIE REZULTĀTI

Jāzepam, savas ģimenes nodotam, pārdotam verdzībā, bija ļoti labs iemesls apšaubīt Dieva, par kuru viņam kopš bērnības bija mācīts, mīlestību un gādību (pat eksistenci). Tomēr viņš rīkojās citādi.

Izlasiet 1.Mozus 39:7-20. Kur šajos pantos atrodam Jāzeпа rīcības izskaidrojumu? _____

Kā Jāzeпа tika „atalgots” par nepadošanos kārdinājumam? 1.Moz.39:20. Viņu nepatiesi apsūdzēja un iemeta cietumā. Vai tāda bija atmaksa par uzticību? _____

Vai varam sagaidīt, ka apņemšanās rīkoties pareizi, lai kādas būs sekas, nozīmēs, ka īstermiņā viss izvērtīsies mums par labu? Ko lai sakām par tiem, kas, atsakoties ielaisties kompromisos ar grēku, zaudējuši darbu, dzīvesdraugu, ģimenes, pat dzīvības? Piemēri tam atrodami Bibelē, un varbūt arī jūs pazīstat kādu, kurš piedzīvojis ko līdzīgu? Varbūt jūs paši esat to piedzīvojuši. Galu galā, pieņemsim, ka Jāzeпа visu atlikušo dzīvi būtu pavadījis cietumā. Vai tad joprojām uzskatītu, ka viņš ir rīkojies pareizi? _____

„Proti, kas sēj savā miesā, tas pļaus no miesas pazušanu, bet, kas sēj Garā, tas pļaus no Gara mūžīgo dzīvību” (Gal.6:8). Kas šajā rakstvietā pateikts? Kas kam tiek pretstatīts? Ar ko tiek riskēts? Kādēļ šis jautājums ir tik svarīgs? Kā Pāvila rakstītais mums palīdz izprast, ka neatkarīgi no tūlītējām sekām Jāzeпа bija rīkojies pareizi? _____

SIMSONS UN NEVEIKSMES AUGĻI

Bībelē Soģu 13. – 16.nodaļā aprakstīts Simsona dzīvesstāsts. Izlasiet šīs nodaļas (cik laiks atļauj), paturot prātā paškontroles, atturības un mērenības jautājumus. No Simsona dzīves varam gūt neskaitāmas mācības. Cik traģiski, ka tik apdāvināts un daudzsološs cilvēks tik viegli novērsās no mērķa.

„Simsonam, atrodoties briesmās, bija tāds pats spēka avots kā Jāzepam. Pēc saviem ieskatiem viņš varēja izvēlēties rīkoties pareizi vai nepareizi. Tomēr tā vietā, lai turētos pie Dieva stipruma, viņš ļāva vaļu savām kaislībām. Viņa saprāts un morāle tika samaitāta. Dievs Simsonu aicināja uzņemties lielu atbildību un godu, veicot noderīgu darbu; tomēr vispirms viņam bija jāiemācās paklausīt Dieva likumiem. Jāzeps bija brīva persona, kuram tika piedāvāts labais un ļaunais. Viņam bija jāizvēlas šķīstums, svētums un gods vai arī amorāluma un degradācijas ceļš. Viņš izvēlējās pareizo ceļu un Dievs to atbalstīja. Saskaroties ar līdzīgiem kārdinājumiem, kurus pats bija izraisījis, Simsons ļāva vaļu kaislibai. Viņa izvēlētais ceļš noslēdzās ar kaunu, katastrofu un nāvi. Kāds pretstats Jāzēpa dzīvei!” (Elena Vaita, „SDA Bībeles komentāri”, 2.sēj., 1007.lpp.).

Izlasiet Soģu 13:24,26. Ņemot vērā visu, ko par Simsonu zinām, kāda svarīga vēsts un brīdinājums atrodams šajās rakstvietās? _____

Neskatoties uz vareno apsolījumu, Simsons ļāva, lai visu labo nomāc viņa kaislības un iekāres. Kurš gan nav cīnījies ar šī konflikta realitāti? Lielā cīņa nav vienīgi simbols; tā norāda uz notiekošo cīņu starp Kristu un Sātānu, kas ir ne tikai kāds kosmisks konflikts debesīs, bet noris arī katrā cilvēkā. Lai gan Kristus nodrošināja veidu, kā visiem cilvēkiem kļūt par Viņa uzvaras dalībniekiem, cīņa par mūsu katra sirdi un miesu patiešām tiek izcīnīta mūsu sirdīs un miesā. Protams, Kristus uzvarēja. Bet mums ir jāizvēlas visu laiku pieņemt Viņa uzvaru, un, pieņemot lēmumus, mēs nostājamies vienā vai otrā lielās cīņas pusē.

Kāda ir jūsu pieredze attiecībā uz lielās cīņas realitāti savā sirdī un miesā? Kāda ir jūsu izvēle? Kādus lēmumus pieņemat? Ko šī izvēle un lēmumi liecina par to, kurā pusē patiesībā esat nostājušies? _____

PĀVILA GARĀS SACĪKSTES

„Vai nezināt, ka skrējēji stadionā gan visi skrien, bet tikai viens dabū goda algu. Skrieniet tā, ka jūs to dabūjat. Kas piedalās sacīkstēs, tas ir atturīgs visā, viņi tāpēc, lai dabūtu iznīcīgu vainagu, bet mēs neiznīcīgu. Tātad es skrienu ne kā uz ko nezināmu, es cīnos ne kā gaisu sizdams. Bet es norūdu un kalpinu savu miesu, lai, citiem sludinādams, pats nekļūstu atmetams” (1.Kor.9:24-27).

Lūdzošā garā rūpīgi izlasiet šo Pāvila rakstīto Korintas draudzei. Ievērojiet, cik daudz viņš runā par sevi un savām cīņām. Mums vajadzētu rast mierinājumu, redzot, ka pat tik uzticīgs kristietis kā Pāvils, viens no īstākajiem ticības gigantiem, cīnījās ar sevi, ar grēku, ar miesu. Mēs šajā cīņā neesam vieni. Debesīs būs neskaitāmi cilvēki, kas pazinuši miesas cīņas.

Balstoties uz iepriekšminēto rakstvietu, atbildiet uz šādiem jautājumiem:

(1) *Kādu analogiju Pāvils izmanto, lai mums palīdzētu izprast cīņu ar sevi un grēku, kura mums katram jāizcīna? Kādas ir būtiskākās atšķirības starp minēto analogiju un realitāti, par kuru viņš runā?* _____

(2) *Cik pārliecināts bija Pāvils par šīm sacensībām, kurās viņš piedalījās? Kur viņš šo pārliecību ieguva? Kādēļ arī mums vajadzētu šādu pārliecību?* _____

(3) *Lai gan Pāvils dzīvoja ar pārliecību, viņš apzinājās arī neveiksmes iespēju. Kā viņš to apraksta, un kāds ir viņa piedāvātais risinājums? Kā šī atbilde iederas šīs nedēļas tēmā?* _____

KĀ PIEAUGT PAŠDISCIPLĪNĀ

„Tāpēc tad arī, kur ap mums visapkārt tik liels pulks liecinieku, dosimies ar pacietību mums noliktajā sacīkstē, nolikdami visu smagumu un grēku, kas ap mums tinās” (Ebr.12:1). Atkal Pāvils šeit izmanto sacensību analogiju. Nosauciet dažus „smagumus”, kas jūs kavē. _____

Izlasiet Kol. 3:1-10. Šajās rakstvietās sniegti noteikumi svētai dzīvei kā jauniem ticīgajiem Kristū. Mēs no šiem pantiem varam apgūt vairākas būtiskas lietas, kas jādara, lai veicinātu paškontroli mūsu dzīvē. Kas, jūsuprāt, šeit uzskaitīts, un kā jūs to varat īstenot savā dzīvē tā, lai tas palīdzētu uzvarēt grēku, kas mūs tik viegli ielenc? _____

Katru prasmi nepieciešams vingrināt. Paškontrolē nav iegūstama vienas dienas laikā. Tā rodas veiksmēs un neveiksmēs, katru dienu tajā vingrinoties. „Cīnies labo ticības cīņu” (1.Tim.6:12). „Nevis, ka es to jau būtu saņēmis vai jau būtu pilnīgs, bet es dzenos, lai to satvertu, tāpat kā arī mani satvēris Kristus Jēzus” (Fil.3:12).

Nenostādiet bieži sevi situācijās, kurās tiks pārbaudītas jūsu vājības, kurās jūsu visgrūtāk kontrolējamās dziņas tiks pakļautas tiešam kārdinājumam. Mums jāizvairās pat no ļaunuma tuvošanās (1.Tes.5:22). „Bet lai jūsu bruņas ir Kungs Jēzus Kristus, un nelutiniat miesu, lai nekristu kārībās” (Rom.13:14).

Kurās dzīves jomās jums visvairāk trūkst paškontroles? Kādēļ dažreiz vieglāk ir gūt uzvaru pār „saldo ēdienu” nekā uzvaru pār rūgtuma un aizvainojuma garu? Ko jūs varētu mainīt, lai iegūtu lielāku paškontroli? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasiet nodaļu „Simsons” Elenas Vaitas grāmatā „Sentēvi un pravieši”, 472.-480.lpp.

„Manuam dotais dievišķais apsolījums piepildījās noteiktajā laikā, piedzimstot dēlam, kuru nosauca par Simsonu. Kad zēns paaugās, skaidri varēja redzēt, ka tas ir apdāvināts ar ārkārtīgu fizisku spēku. Simsons un viņa vecāki labi zināja, ka tas nav atkarīgs no viņa labi sapītajām bizēm, bet gan no Nazīra solījuma pildīšanas, par ko simboliski liecināja garie mati. Ja Simsons Dieva pavēlēm būtu palicis tikpat uzticīgs kā viņa vecāki, tad tam par daļu būtu daudz cēlāks un laimīgāks liktenis. Bet viņu samaitāja saiešanās ar elku kalpiem. Tā kā Coras pilsēta atradās tuvu filistiešu robežām, tad Simsons ar tiem ielaidās draudzīgās attiecībās. Tā viņam jau jaunībā izveidojās jutekliski ieradumi, kuru iespaids aptumšoja visu tālāko dzīvi. Simsonam iepatikās kāda jauna sieviete, kas dzīvoja filistiešu pilsētā Timnā, un viņš nolēma to ņemt sev par sievu. Dievbijīgajiem vecākiem, kas viņu centās atrunāt no šī nodoma, tas vienkārši atbildēja: ‘(..) viņa ir manām acīm patīkama’ (Soģu 14.-16.nodaļa). Vecāki beidzot pakļāvās viņa iegribai, un notika kāzas” (Elena Vaita, „Sentēvi un pravieši”, 474.lpp.).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Gordons Lidijs bija viens no bēdīgi slavenajiem Votergeitsas skandālā iesaistītajiem sazvērniekiem. Galu galā Lidijam tika piespriests ilgāks cietumsods nekā citiem iesaistītajiem šajā skandālā, kas septiņdesmitajos gados satricināja ASV. Reiz, cenšoties iesaistīt kādu jaunu sievieti kriminālās darbībās, Lidijs viņu uzaicināja vakariņās restorānā. Diskusijas laikā viņa jautāja, kā lai viņa viņam uzticas? Ja viņu pieķertu, kā viņa varētu būt droša, ka viņš viņu „neuzmetīs”? Lai viņai pierādītu savu paškontroli, Lidijs novietoja pirkstu virs degošas sveces, kas atradās uz galda, un to turēja tik ilgi, līdz viņa miesa sāka degt. Viņš vēlējās pierādīt, cik liela paškontrolē viņam piemīt. Kā šāda paškontrolē salīdzināma ar šajā nedēļā apspriesto Gara augli? Vai paškontrolē un disciplīna vienmēr ir labas?

2. Kā paškontrolē varētu kļūt par fanātisma paveidu? Kā iespējams izvairīties no riska padarīt paškontroli par burta kalpības veidu?

3. Vai pazīstat kādu, kurš cieš principu dēļ? Citiem vārdiem sakot, kādu, kurš, sastopoties ar kārdinājumiem, izrāda tādu pašu paškontroli kā Jāzeps, bet tā rezultātā cieš smagas sekas? Kā jūsu Bībeles izpētes grupiņa vai katrs individuāli varētu palīdzēt šim cilvēkam pārvarēt grūtības?